

Tiêu ngữ cho kì Hội đồng Hoa ngữ Quốc tế 2025

Các chương 5 đến 8 của sách La Mã có thể được gọi là cốt lõi của Kinh Thánh, cho thấy toàn bộ chủ đề của Kinh Thánh cách cụ thể và chi tiết; các từ *sự sống* và *sự chết* tạo thành hai đường hướng tương phản nhau trong suốt các chương 5 đến 8, cho thấy con người đang ở trong một tình thế ba bên giữa Đức Chúa Trời và Sa-tan, sự sống và sự chết.

Khi vui hưởng Christ trong những nỗi khổ, chúng ta đang được cứu trong sự sống Ngài để hoàn thành mục tiêu hữu cơ về sự cứu rỗi mãnh liệt của Đức Chúa Trời, điều sản sinh và xây dựng Thân thể hữu cơ của Christ được biểu lộ trong các Hội thánh địa phương, nơi chúng ta vui hưởng ân điển phong phú của Chúa và nơi Đức Chúa Trời của sự bình an nghiền nát Sa-tan dưới chân chúng ta để biểu lộ vinh hiển của Ngài và phô bày chiến thắng của Ngài.

Sau khi kinh nghiệm báp-têm đúng đắn, chúng ta tiếp tục lớn lên trong và cùng với Christ trong hình dạng của sự phục sinh Ngài, tức là bước đi trong sự mới mẻ của sự sống.

La Mã chương 8 nói về Linh ban-sự-sống bao-hàm-tất-cả là sự tổng kết chung cuộc của Đức Chúa Trời Tam Nhất; Linh này sẽ làm cho chúng ta trở nên giống như Christ trong sự sống, bản chất và sự biểu lộ.

Dàn bài
cho kì Hội đồng Hoa ngữ Quốc tế
14-16, tháng 2, 2025

CHỦ ĐỀ TỔNG QUÁT:
CÁC CHƯƠNG 5 ĐẾN 8 CỦA SÁCH LA MÃ—
CỐT LÕI CỦA KINH THÁNH

Bài Một

Đường hướng sự sống và đường hướng sự chết
trong các chương 5 đến 8 của sách La Mã

Đọc Kinh văn: La. 5:10, 12, 14, 17-18, 21; 6:4, 9, 16, 21-23;
7:5, 10, 13, 24; 8:2, 6, 10-11, 38

I. Các chương 5 đến 8 của sách La Mã có thể được gọi là cốt lõi của Kinh Thánh, cho thấy toàn bộ chủ đề của Kinh Thánh cách cụ thể và chi tiết:

- A. Hai từ then chốt này—*sự sống* và *sự chết*—được đề cập nhiều lần trong La Mã chương 5 đến 8; sự sống (5:10, 17-18, 21; 6:4, 22-23; 7:10; 8:2, 6, 10-11, 38) và sự chết (5:12, 14, 17, 21; 6:9, 16, 21, 23; 7:5, 10, 13, 24; 8:2, 6, 10-11, 38) tạo thành hai đường hướng tương phản nhau trong suốt các chương 5 đến 8, đường hướng sự sống và đường hướng sự chết, cho thấy con người đang ở trong một tình thế ba bên giữa Đức Chúa Trời và Sa-tan, sự sống và sự chết.
- B. Cây sự sống và cây tri thức (cây sự chết) dẫn đến hai đường hướng—đường hướng sự sống và đường hướng sự chết—xuyên suốt cả Kinh Thánh và kết thúc trong sách Khải Thị; sự sống bắt đầu với cây sự sống (Sáng. 2:9) và kết thúc với Giê-ru-sa-lem Mới là thành phố nước sự sống với cây sự sống (Khải. 22:1-2), ánh sáng của sự sống (21:23; 22:5), và vinh hiển của sự sống (21:10-11, 23); sự chết bắt đầu với cây tri thức (Sáng. 2:17) và kết thúc với hồ lửa (Khải. 20:10, 14).
- C. Ăn cây sự sống tức vui hưởng Christ là nguồn cung ứng sự sống nên là vấn đề chính yếu trong nếp sống Hội thánh (Sáng. 2:9, 16; Khải. 2:7); nội dung của nếp sống Hội thánh tùy thuộc vào sự vui hưởng Christ; chúng ta càng vui hưởng Ngài thì nội dung sẽ càng phong phú.
- D. Nhưng để vui hưởng Christ, đòi hỏi chúng ta phải yêu Ngài bằng tình yêu ban đầu; nếu lia bỏ tình yêu ban đầu dành cho Chúa thì chúng ta sẽ hụt mất sự vui hưởng Christ và đánh mất chứng cứ của Jesus; hậu quả là giá đèn sẽ bị cất khỏi chúng ta—cc. 4-7.
- E. Khôi phục tình yêu ban đầu là xem Chúa Jesus là đầu nhất trong mọi sự; nếu chúng ta làm cho Christ trở nên mọi sự trong đời sống mình thì có nghĩa là chúng ta đã đắc thắng việc đánh mất tình yêu ban đầu—Côl. 1:18b; Gi. 14:21, 23; Thi. 90:1; 91:1; Phil. 3:13-14.
- F. Sự phát ngôn của Chúa cho Hội thánh tại Ê-phê-sô có thể được tóm lược bằng bốn từ trọng yếu bắt đầu với chữ *l* [trong tiếng Anh]—*tình yêu, sự sống, ánh sáng và giá đèn (love, life, light, and lampstand)*; chúng ta phải cho Chúa Jesus có vị trí tối thượng về mọi mặt và trong mọi sự để khôi phục tình yêu ban đầu; rồi chúng ta sẽ vui hưởng Ngài là cây sự sống, và sự sống này lập tức trở thành ánh sáng của sự sống (Gi. 8:12); khi đó chúng ta sẽ chiếu sáng trong đời sống hằng ngày và chiếu sáng cách tập thể như là giá đèn (Khải. 2:1-7).
- G. Tình trạng gian ác của kẻ ác là họ không đến với Chúa để ăn và vui hưởng Chúa (đc. Ês. 55:1-2, 6-7; 57:20-21); họ làm nhiều điều nhưng không đến để tiếp xúc Chúa, nhận lấy Ngài, nhận lãnh Ngài, nắm Ngài và vui hưởng Ngài; trong cách nhìn của Đức Chúa Trời, không có gì gian ác hơn điều này (Giê. 2:13).

II. Ngày nay, tín đồ là một vườn Ê-đen thu nhỏ—Đức Chúa Trời là cây sự sống ở trong linh họ, Sa-tan là cây tri thức ở trong xác thịt họ, còn tâm trí họ thì ở giữa; chúng ta hoặc ở trong linh hoặc ở trong xác thịt; không có chỗ thứ ba cho chúng ta; đây là lí do chúng ta phải đặt tâm trí vào linh—La. 8:6:

- A. Thân thể con người vốn thuần khiết, nhưng qua sự sa ngã của con người, Sa-tan đã tiêm chính hắc vào trong con người, và thân thể con người đã trở thành xác thịt—Sáng. 3:6; La. 7:18a:

1. Thân thể chúng ta là “thân thể của tội” (6:6) và “thân thể của sự chết này” (7:24); thân thể của tội rất tích cực và đầy sức mạnh trong việc phạm tội nghịch lại Đức Chúa Trời, nhưng thân thể của sự chết này lại yếu đuối và bất lực trong việc làm vui lòng Đức Chúa Trời (c. 18).
  2. Hễ chúng ta còn sống, thì mãi đến ngày cứu chuộc của mình, thân thể của tội và sự chết vẫn luôn ở với chúng ta—đc. 8:23.
  3. Xác thịt là “phòng họp” và là nơi tổng hợp của tội, sự chết và Sa-tan; xác thịt là một trường hợp vô vọng và không bao giờ cải thiện được—7:17-18, 21; đc. Gi. 17:15.
- B. Vì có gia tể Ngài nên Đức Chúa Trời, trong sự khôn ngoan và tế trị của Ngài, đã dùng xác thịt tội lỗi, xấu xa của chúng ta để buộc chúng ta xoay về linh hầu chúng ta đạt được Linh nhiều hơn cho sự xây dựng của Ngài bởi sự lớn lên của Đức Chúa Trời trong chúng ta—Côl. 2:19; Xa. 4:6:
1. Về pháp lí, cả Sa-tan lẫn xác thịt của chúng ta đều đã bị định tội một lần đủ cả trên thập tự giá (La. 8:3; Gi. 3:14; Hê. 2:14; 2 Cô. 5:21), nhưng Đức Chúa Trời cho phép xác thịt vẫn ở với chúng ta để giúp đỡ và buộc chúng ta xoay về Christ trong linh mình và không còn tin cậy xác thịt nữa (Phil. 3:3).
  2. Không có sự giúp đỡ của xác thịt tội lỗi, xấu xa này, chúng ta sẽ không tha thiết đạt được Chúa hoặc để Ngài được tác thành vào trong mình—La. 7:24-25; 8:2, 6, 13.
  3. Mục tiêu của chúng ta có lẽ là sự thánh biệt, thuộc linh hay chiến thắng, nhưng mục tiêu của Đức Chúa Trời là tác thành chính Ngài vào trong chúng ta để làm cho chúng ta trở nên vinh hiển; thường thì khi ở trong hoàn cảnh khó khăn, chúng ta mới mở ra với Chúa nhiều hơn, sẵn lòng xoay về Ngài và để cho Ngài tác thành chính Ngài vào trong chúng ta nhiều hơn—cc. 28-29; Êph. 5:27.
  4. Nếu chúng ta tìm kiếm Ngài thì ngay cả nơi tổng hợp đầy tội lỗi của xác thịt này cũng sẽ trở nên sự giúp đỡ cho chúng ta trong việc đạt được Chúa; vì thường xuyên thất bại nên chúng ta sẽ tha thiết xoay về linh, và bằng cách này, chúng ta đạt được Linh nhiều hơn—đc. Xuất. 23:23, 29-30; Quan. 2:21-3:4.
  5. Những gian khó, những lần bị đánh bại, thất bại, và nản lòng buộc chúng ta phải nhận ra rằng không có hi vọng gì trong xác thịt; xác thịt chỉ tốt cho việc buộc chúng ta xoay về Christ trong linh mình, ép chúng ta vào trong linh, khiến chúng ta khẩn thiết vào trong linh và giữ chúng ta thức canh để ở lại trong linh—Mat. 26:41; Êph. 6:17-18.
  6. Chúa không quan tâm chúng ta có chiến thắng hay không; Chúa chỉ quan tâm một điều, đó là chúng ta đạt được Christ là Linh bằng cách đặt tâm trí vào linh—Phil. 3:8; 2 Cô. 3:17-18; La. 8:6.

III. Trong La Mã chương 5, chúng ta ở trong A-đam; trong La Mã chương 6, chúng ta ở trong Christ; trong La Mã chương 7, chúng ta ở trong xác thịt; và trong La Mã chương 8, chúng ta ở trong linh; A-đam ở chương 5 được kinh nghiệm trong xác thịt ở chương 7, còn Christ ở chương 6 được kinh nghiệm trong linh ở chương 8:

- A. Chúng ta, tín đồ trong Christ, có một sự chuyển dời thực sự về vị trí khỏi A-đam qua sự chết của Christ mà vào trong Christ qua sự phục sinh của Ngài—6:3-8:
  1. Trong A-đam, chúng ta thừa hưởng tội là điều khiến chúng ta bị cấu thành tội nhân (5:12a, 19a); chúng ta thừa hưởng sự chết là điều một mặt làm chúng ta yếu đuối, không thể làm những điều vui lòng Đức Chúa Trời, mặt khác trị vì trên chúng ta (cc. 12b, 14a, 17a); và chúng ta thừa hưởng sự định tội dưới kinh luật dẫn đến sự chết (c. 16a).
  2. Trong Christ, chúng ta đã được ban ân tứ là sự công chính, sự sống và sự xưng công chính dưới ân điển dẫn đến sự sống mà trong đó chúng ta trị vì bởi ân điển trên mọi sự—cc. 17b, 18b, 21.
- B. Chúng ta, tín đồ trong Christ, có một sự chuyển dời thực tiễn trong kinh nghiệm khỏi xác thịt (A-đam thực tiễn và trong kinh nghiệm) qua việc bị đóng đinh với Christ (6:6; Ga. 2:20) mà vào trong Linh (Christ thực tiễn và trong kinh nghiệm) qua mối liên hiệp hữu cơ của chúng ta với Christ là luật của Linh sự sống (La. 8:2, 16a; 1 Cô. 6:17).
- C. Chính Christ là sự sống của Đức Chúa Trời, sự sống đời đời (Gi. 14:6a; 11:25; 1 Gi. 1:2); Ngài đến để chúng ta có sự sống và có sự sống dư dật (Gi. 10:10b); Ngài chết cái chết giải-phóng-sự-sống và bước vào sự phục sinh ban-phát-sự-sống (12:24) để trở nên Linh ban-sự-sống (1 Cô. 15:45b) như là luật

của Linh sự sống (La. 8:2), ban sự sống cho linh, tâm trí và thân thể phải chết của chúng ta để chúng ta có thể trở thành những người được sự sống nuốt mất hầu cung ứng sự sống cho người khác (cc. 10, 6, 11; 2 Cô. 5:4; 1 Gi. 5:16a; Gi. 6:63; Công. 5:20).

IV. Để liên tục ở trên đường hướng sự sống, chúng ta phải nhận lấy phương cách vui hưởng Christ là cây sự sống; xin xem sự tương giao trọng yếu từ anh Lee dưới đây:

NHẬN LẤY PHƯƠNG CÁCH VUI HƯỞNG CHRIST LÀ CÂY SỰ SỐNG— SỰ TƯƠNG GIAO TRỌNG YẾU TỪ ANH LEE

“Tháng 5 năm 1943, ...tôi bị lao phổi nặng.... Suốt hai năm rưỡi bệnh tật ấy, tôi đã thấy cây sự sống. Trong hai năm rưỡi ấy, tôi thấy rằng trong sự khôi phục của Chúa và trong công tác của Ngài, chúng ta thiếu sự sống. Mọi nan đề, bất kể thuộc loại nào, đều là hậu quả của việc thiếu sự sống. Khi thấy điều này, tôi vô cùng ăn năn, tôi xưng nhận nhiều và ăn năn triệt để trước mặt Chúa cũng như có nhiều sự xử lí trước mặt Ngài.... Những bài giảng về cây sự sống đã cứu nhiều thánh đồ và cũng giải phóng nhiều anh chị em tại Nam Kinh. Vì bốn năm dấy loạn trong Hội thánh tại Thượng Hải nên các thánh đồ đã nản lòng, bị đè nén nhiều năm và không thể làm gì. Những bài giảng này giải phóng linh họ và soi sáng lòng họ.... Tôi cảm tạ Chúa vì qua những bài giảng về cây sự sống, Hội thánh tại Thượng Hải đã được chữa lành.... Những bài giảng về cây sự sống đã lập nền tảng cho sự khôi phục Hội thánh tại Thượng Hải”—*Lịch sử và khả thị về sự khôi phục của Chúa*, tập. 1, ch. 8.

“Nếu muốn nhận lấy phương cách vui hưởng Đức Chúa Trời, chúng ta phải thay đổi quan niệm.... Nếu muốn bước vào thực tại của việc vui hưởng Đức Chúa Trời, chúng ta phải thấy một khả tượng kiểm soát.... Mãi đến năm tôi 40 tuổi, Chúa mới khả thị cho tôi cách vui hưởng Ngài. Tôi thất vọng vì phần lớn thời gian và năng lực của tôi trong 20 năm qua đã uổng phí. Hầu hết những lời cầu nguyện của tôi không có giá trị và thời gian tôi dành để đọc Kinh Thánh và các sách thuộc linh khác cũng không có giá trị. Đó là lúc tôi nhận ra rằng cách chúng ta công tác là sai và cách chúng ta theo đuổi thuộc linh cũng sai.

“Vì đã chịu mất mát lớn khi nhận lấy phương cách sai nên tôi không muốn người khác lặp lại cùng sai lầm ấy. Tôi hi vọng người khác có thể nhận lấy phương cách vui hưởng Đức Chúa Trời. Tôi khẩn nài các thánh đồ đừng nhận lấy phương cách sai nữa. Chúng ta nên xem xét phương cách theo đuổi trước đây của mình. Chúng ta phải có sự thay đổi quyết liệt về quan niệm. Chúng ta cần có khả tượng kiểm soát”—*Khả tượng về cây sự sống và cây tri thức thiện ác*, ch. 5.